

— Не, това не е затворъ, а възпитателенъ домъ за малолѣтни престѣпници — обяснява единъ господинъ. Този домъ е основанъ отъ Дружеството за борба съ детската престѣпностъ. Самото име на това дружество показва, каква е н говата целъ. За сега въ България има

На свобода

само единъ такъвъ домъ. Нарича се „Домъ на човѣщината“, защото има за задача да направи отъ малолѣтнитѣ престѣпници добри човѣци.

Но трамвая трѣгва. Пакъ поле, пакъ този примамливъ слънчевъ хоризонтъ. Момчетата забравятъ веднага всичко: предъ тѣхъ е планината съ своитѣ стрѣмни пѣтеки, съ своитѣ бистри изворчета, съ своитѣ скали, съ своитѣ тъмни пазви. Тѣ стѣгатъ раницитѣ си, готвятъ се за пѣтъ.

Нека ги оставимъ да следватъ своята разходка и да отидемъ за малко при тия момчета, които сж загушили най-скѣпото за човѣка: *свободата* си.

И въ широкия дворъ на „Дома на човѣщината“ има слънце и радостъ. Малкитѣ арестанти сж излѣзли отъ стаитѣ на помѣщението и работятъ съ драгостъ надъ земята. Едни копаятъ, други оратъ. Повечето отъ тѣзи момчета сж селянчета, тѣ познаватъ и обичатъ полската